

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/158/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209161
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118209161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: M. P., G.. XX.X.XXXX, K. O. XXXX/XX, XXX XX O., zast.: Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 544 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 544 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.8.2018 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 544 eur na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 19C/271/2014 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že zákonné ustanovenie síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadostučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadostučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadostučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 19C/271/2014-76 zo dňa 23.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/143/2017 zo dňa 01.03.2018, ktorým určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky a zaviazal ho na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 544 eur s úrokom z omeškania. Žalovaný má za to, že rozsudok Okresného súdu Prešov (určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky) má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu priznanú náhradu finančného zadostučinenia za neprimerane prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Žalobkyňa sa domáha vydania finančného zadostučinenia napriek tomu, že sama porušila viacnásobne zmluvné ustanovenia. Žalovaný má za to, že nepostačuje všeobecná konštatácia funkcie primeraného finančného zadostučinenia. Žalobkyňa neodôvodnila jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo - právneho vzťahu medzi nimi. Žalobkyňa uplatňuje svoje domnelé právo svojvoľne a zjavne bezúspešne nakoľko neoznačila podstatné skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci (neuviedla, že sama bola s plnením istiny dlhodobo v omeškani). Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých

sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochranu nielen jeho deklaráciu. Žalovaný je ďalej toho názoru, že žalobkyni žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalobkyňa, ktorá sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sama konala v rámci kontraktačného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru; nemala k nim žiadne výhrady a zaviazala sa ich dodržiavať. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že dokopy uzatvoril so žalobkyňou sedem zmlúv o úvere (v rokoch 2009- 2012). Mala možnosť si preštudovať zmluvné podmienky celkovo sedemkrát a napriek tomu tak neurobila. Žalovaný teda jej poskytol úver v dobrej viere, že sú jej známe zmluvné dojednania, nakoľko predmetné zmluvy boli uzatvorené ako v poradí piata a šiesta uzatvorená zmluva o úvere. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa v prvej a druhej zmluve prehlásila, že úver použije na účely výkonu povolania a urobila tak aj v dodatkoch k týmto zmluvám a napokon aj v žiadosti o poskytnutie úveru, t. j. dokopy prehlásila šesťkrát, že úver použije úver na účely výkonu povolania. Žalovaný si preto na tomto mieste dovoľuje úctivo požiadať konajúci súd, aby prihliadal na ľahostajnosť žalobkyne.. V prípade, ak by sa žalobkyňa aspoň čiastočne zaujímalala o obsah svojich zmluvných prehlásení, nemuselo dôjsť ani k prebiehajúcej sporu, preto nie je možné dať jednoznačne za vinu žalovanému, že sa obe zmluvy riadili ustanoveniami Obchodného zákonníka. Žalobkyňa požaduje finančné zadosťučinenie v už raz priznanej výške bezdôvodného obohatenia, v sume 544 eur s príslušenstvom. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému subjektu, t. j. aj subjektu spravujúcemu sa ľahostajne v žiadnom prípade nemožno chápať ako pozitívne preventívne pôsobenie. Práve naopak, takýto postup v aplikačnej praxi súdov by mal za následok ľahostajnosť každého spotrebiteľa, ktorý dôverujúc bezhraničnej ochrane súdov, bude vstupovať do akéhokoľvek právneho vzťahu bez toho, aby sa spoliehal aj na vlastný úsudok. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, pokiaľ však žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že sa úspešne domáhala svojich spotrebiteľských práv, na druhej strane je potrebné uviesť, že to bola ona, kto žiadal celkovo sedemkrát o úver. S poukazom na vyššie uvedené, za daného stavu a s ohľadom na opakované ľahostajné konanie žalobkyne, výška uplatneného finančného zadosťučinenia nezodpovedá svojmu účelu, teda pôsobiť preventívne naprieč existujúcich spotrebiteľských vzťahov. Žalobca považuje požadované finančné zadosťučinenie požadované za poskytujúce ochranu a ospravedlňujúce ľahostajnosť žalobkyne.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením obsahov spisov tunajšieho súdu sp.zn. 19C/271/2014 a 19C/305/2014 a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 20.11.2014 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 392 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a zároveň určenia, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi dňa 3.3.2010 číslo zmluvy 8077500089 uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach bod 12 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný jej poskytol na základe zmluvy zo dňa 3.3.2010 spotrebiteľský úver v hodnote 400 eur za poplatok 392 eur. V zmluve však nebol uvedený údaj o RPMN a v takomto prípade je úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v platnom znení. Spolu mala teda vrátiť žalovanému 792 eur, poplatok z predmetného úveru tak predstavoval 98 % ročne. Za predmetný úver nakoniec uhradil 280 eur. Ide o poplatok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Na stránke Ministerstva spravodlivosti SR sa nachádza rozhodnutie nemeckého súdu o tom, že administratívny poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy je pre jeho neprimeranosť neprijateľný. Takýto poplatok predstavuje 2/3-iny z predmetného poplatku (65,33 %). Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok a preto je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) neprijateľný. Taktiež je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Neurčitosť vedľajšieho plnenia spojeného s údajnou administratívou má dopad na platnosť administratívneho poplatku. Boli porušené aj jeho spotrebiteľské práva, pretože žalovaný neuviedol RPMN. Z tohto dôvodu je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa Zákona 258/2001 Z.z.. Predmetné konanie prebiehalo pod spisovou značkou 19C/271/2014.

5. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.12.2014 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 152 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a zároveň určenia, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi dňa 29.10.2010 číslo zmluvy 807500203 uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach bod 11 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný jej poskytol na základe zmluvy zo dňa 29.10.2010 spotrebiteľský úver v hodnote 200 eur za poplatok 184 eur. V zmluve však nebol uvedený údaj o RPMN a v takomto prípade je úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v platnom znení. Spolu mala teda vrátiť žalovanému 352 eur, poplatok z predmetného úveru tak predstavoval 92 % ročne. Za predmetný úver nakoniec uhradila 352 eur. Ide o poplatok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Na stránke Ministerstva spravodlivosti SR sa nachádza rozhodnutie nemeckého súdu o tom, že administratívny poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy je pre jeho nepríjemnosť neprijateľný. Takýto poplatok predstavuje 2/3-iny z predmetného poplatku (61,33 %). Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok a preto je podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľný. Taktiež je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Neurčitosť vedľajšieho plnenia spojeného s údajnou administratívou má dopad na platnosť administratívneho poplatku. Boli porušené aj jeho spotrebiteľské práva, pretože žalovaný neuviedol RPMN. Z tohto dôvodu je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa Zákona 258/2001 Z.z.. Predmetné konanie prebiehalo pod spisovou značkou 19C/305/2014.

6. Uznesením zo dňa 23.6.2015 č.k. 19C/271/2014-44 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp.zn. 19C/271/2014 a 19C/305/2014, s tým, že sa budú viesť pod spoločnou spisovou značkou 19C/271/2014.

7. Žalovaný v predmetných veciach namietal, aby predmetné zmluvné podmienky v zmluvách boli neprijateľné zmluvné podmienky. Uviedol, že v zmysle článku 4 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podstatou spotrebiteľského práva nie je a nemôže byť regulácia cien. Ceny sú predmetom voľného pôsobenia ponuky a dopytu. Spotrebiteľovi nie je a ani nemôže byť odňatá možnosť slobodnej voľby, či určité služby za určitú cenu prijme, alebo službu nevyužije a vzhľadom na ust. § 53 ods. 1 OZ ako aj článku 4 odsek 2 Smernice Rady 93/13/EHS je vylúčené, aby súd preskúmaval primeranosť tohto dojednania. K bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej premlčacej lehote. Poukázal aj na to, že požadovaný nárok sa stal premlčaný v objektívnej premlčacej lehote a to dňa 25.1.2014 a vo veci koná miestne nepríslušný súd.“

8, Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 29.10.2015 č.k. 19C/271/2014-76 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel.

9. Na odvolanie žalovaného odvolací súd uznesením zo dňa 24.11.2016 č.k. 19Co/20/2016-99 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal vznesenou námietkou premlčania.

10. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.3.2017 č.k. 19C/271/2014-116 bolo rozhodnuté tak, že zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 544 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Určil, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi dňa 3.3.2010 číslo zmluvy 8077500089 uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach bod 12 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Určil, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi dňa 29.10.2010 číslo zmluvy 807500203 uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach bod 11 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

11. Súd ustálil, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi dňa 3.3.2010 číslo zmluvy 8077500089 uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach bod 12 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou

administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a taktiež, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi dňa 29.10.2010 číslo zmluvy 807500203 uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach bod 11 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Súd ďalej konštatoval, že v zmluvách o úvere chýba akýkoľvek údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Tento údaj predstavuje jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv. S neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov sa nespája neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv však v ustanovení § 4 ods. 2 písm. g/ poskytuje spotrebiteľovi zvýšenú ochranu a to v tom, že v prípade, ak nie je ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri takejto právnej úprave, ak zmluva údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov neobsahovali žalovanému nemohol vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie dohodnutých poplatkov. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré musí vydať podľa ustanovenia § 451 OZ.

12. Súd v tejto súvislosti poukázal okrem ustálenej praxe tohto senátu pri posudzovaní obdobných spotrebiteľských zmlúv na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12. decembra 2011 sp.zn. 7Co 84/2011, podľa ktorého ak nebankový subjekt, ktorý má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov, pričom v čase uzatvárania zmlúv už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru, túto neuvádzal, takéto dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

13. Súd ďalej poznamenal, že úžerná úroková sadzba, resp. požadovanie odplaty za úver, ktorý v pomere k požičanej sume nemožno inak posúdiť než ako úžeru - teda konanie v rozpore s dobrými mravmi, je nepochybne úmyselným konaním a nemalo by požívať právnu ochranu pri aplikácii ustanovení o premlčaní nárokov vyplývajúcich z takéhoto bezdôvodného obohatenia.

14. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 1.3.2018 č.k. 9Co/143/2017-143 rozhodol tak, že potvrdil rozsudok prvej inštancie., rozsudok nadobudol právoplatnosť 9.4.2018.

15. Žalobkyňa pri výsluchu uviedla, že „boli to veľké nervy, pretože oni napr. keď som meškala jeden deň a na druhý som prišla zaplatiť a už chceli 20 eur pokutu a sa mi vyhrážali. Potom to bolo už tak, že tá pani, čo tam robila, bývala o jeden vchod ďalej, tak prišla a zvonila mi zospodu a hovorila mi, viete, že zajtra máte splátku? Bolo aj tak, že keď nebudem platiť načas a to sa stalo len raz, tak pozvonila susedom a povedia im, že mám dlhy. Myslela som si, že naozaj to urobí, nevedela som, že to nesmie urobiť. Bola som psychicky v tom čase na tom veľmi zle.“

16. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

17. Predmetom konania je nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 544 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C/271/2014.

18. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

19. Súd konštatuje, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 19C 271/2014 žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva., pričom sa žalovaný dopustil pri oboch právnych vzťahoch množstva závažných porušení spotrebiteľského práva, a pritom aj keď vo veci bolo právoplatne rozhodnuté tak, že sa preukázateľne dopustil úžery a úmyselného konania voči žalobkyni ako spotrebiteľke, prenáša zodpovednosť za svoje protiprávne konanie na ňu a poukazuje na jej ľahostajnosť, s ktorou predmetné zmluvy o úvere v počte sedem s ním uzatvárala. Práve toto jeho konanie a správanie je zneužitím práva, pretože ak vedel o takomto psychickom nastavení žalobkyne, s ktorým prijímala úžerné úroky, v prípade druhej zmluvy vo výške až neuveriteľných 92% ročne, nemal zneužívať jej postavenie a ťažiť z neho a doslova si na jej postavení, odkázanosti a chudobe postaviť nemravný obchod.

20. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

21. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.2.2016 sp.zn. I.ÚS 548/2015, podľa ktorého zákaz bezdôvodného obohatenia patrí svojou povahou do kategórie základných a všeobecných princípov, na ktorých stojí od nepamäti celý kontinentálny právny poriadok.

22. S poukazom na vyššie uvedené s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

23. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd prihliadol k tomu, že žalovaný sa svojím konaním na jej úkor obohatil sumou 544 eur, ktoré by nikdy nebol žalovaný žalobkyni dobrovoľne vydal, pokiaľ by sa tohto svojho nároku nebola domáhala v súdnom konaní. Žalovaný tak navyše postupoval ako nebanková spoločnosť napriek tomu, že mu muselo byť známe, akého porušenia spotrebiteľského práva sa voči žalobkyni dopúšťa.

24. Je nepredstaviteľné, aby akýkoľvek spotrebiteľ prejavil ochotu a súhlasil s takým úžerným úrokom ako v oboch prípadoch žalobkyňa, keby nebol k tomu donútený finančnou tiesňou a inými nepriaznivými životnými okolnosťami, ktoré spôsobili, že bol donútený prijať finančné prostriedky za takýchto nevýhodných podmienok. Pokiaľ sa teda žalobkyňa domáha primeraného finančného zadosťučinenia vo výške bezdôvodného obohatenia, ktorým sa žalovaný na jej úkor obohatil, súd ho považuje vzhľadom na okolnosti prípadu za primerané a jej nároku v celom rozsahu vyhovel.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Súd ustalaňuje, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, a preto jej priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov

sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie skutočností, rozhodujúcich

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, skutkovým

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré procesnej uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné

uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má

vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia

lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).